

Sygn. akt IV CNP 45/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie ze skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w G.
z dnia 15 marca 2012 r., sygn. akt XVI Ca [...],
w sprawie z powództwa L. K.
przeciwko B. J.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 stycznia 2014 r.,

**odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania, zasądza od powoda
na rzecz pozwanej kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem
zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przed
Sądem Najwyższym**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 marca 2013 r. Sąd Okręgowy w G. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w G. oddalającego powództwo skierowane przeciwko B. J. o zapłatę, na podstawie weksla, kwoty 20.000 zł.

Skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego złożył powód wskazując, że wyrok jest niezgodny z art. 1 pkt 2, art. 9 i art. 10 prawa wekslowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzuty podniesione w skardze są oczywiście bezzasadne, co prowadziło do odmowy przyjęcia skargi do rozpoznania (art. 424⁹ k.p.c.).

Podstawą oddalenia powództwa było ustalenie Sądu, że weksel, który był podstawą powództwa, był wekslem własnym, in blanco, wystawionym w związku z zawartą przez strony umową sprzedaży ruchomości, zabezpieczającym zapłatę przez pozwaną ceny. Z ustaleń faktycznych Sądu, które w postępowaniu ze skargi nie mogą być wzruszone (art. 424⁴ k.p.c.), wynikało, że powód był uprawniony do uzupełnienia weksla po wydaniu pozwanej sprzedanych ruchomości, a w tym zakresie umowa przez skarżącego nie została wykonana. Powołanie się przez pozwaną na zarzuty jakie przysługiwały jej w stosunku do skarżącego ze stosunku podstawowego czyli z umowy sprzedaży, w niczym nie naruszało powołanych w skardze przepisów prawa wekslowego, a gwarancyjny charakter weksla uprawniał sąd do oceny zasadności tych zarzutów.

Ustalenie, że weksel został wypełniony niezgodnie z porozumieniem prowadziło do oddalenia powództwa wobec trafnego stwierdzenia, że zobowiązanie wekslowe nie powstało. Wynikająca bowiem z porozumienia osoby wręczającej weksel in blanco i jego odbiorcy ścisła więź pomiędzy zobowiązaniem wekslowym a zobowiązaniem, z którego wynikała podlegająca zabezpieczeniu wierzytelność, przejawia się w tym, że wierzyciel nie może z mocy weksla uzyskać więcej praw niż przysługuje mu w ramach stosunku, z którego wynika podlegająca zabezpieczeniu

wierzytelność. Stan taki powoduje, że dłużnik wekslowy ma możliwość podnoszenia zarzutu wypełnienia weksla niezgodnie z zawartym porozumieniem i badanie tej okoliczności, a więc i okoliczności wynikających ze stosunku podstawowego, nie stanowi zmiany przez sąd podstawy powództwa.

Z przedstawionych przyczyn, na podstawie art. 424⁹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji .

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. w związku z § 6 pkt 5 w związku z § 13 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów niepłatnej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013, poz.461).

[aw]

es